

[Mads Larsen.]

fuldkommen hen i Vejret. Vi, der kender Forholdene ude omkring hos disse Statshusmænd, er paa det rene med, at efterhaanden vil en Del af Restancerne blive afviklet. At det ærede Medlem saa kan paastaa, at hvis man ikke foretager noget i dette Øjeblik, vil det hele tabes, er et Vidnesbyrd om, i hvilken Grad det ærede Medlem taler om Ting, han aldeles ikke kender til. Det, der vil ske, hvis dette eller et lignende Lovforslag gennemføres, er, at man stiller samtlige Kommissioner overfor den Opgave at undersøge — og undersøge til Bunds, gaar jeg ud fra — alle de Statshusmænds Forhold, som indsender Ansøgning om Tillægslaan i Henhold til denne Lov; og Resultatet vil saa blive det, at for en meget væsentlig Dels Vedkommende vil Kommissionerne skønne, at det er forsvareligt at skaffe dem denne Konsolidering og dermed Muligheden for at bevare deres Ejendomme, om en anden Del vil Kommissionerne sige, at det ikke vil føre til noget Resultat, og saa maa de hellere indstille, at Ansøgingerne afslaaes, og saa bliver Resultatet, at de paagældende maa gaa fra Ejendommene. Men saa vil der ogsaa skabes Klarhed, og der vil komme andre Brugere til, som kan holde Brugene i forsvarlig Stand.

Første Næstformand (Pinstруп): Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Edvard Sørensen: Naar det ærede Medlem Hr. Ulrich nu erklærer, at han intet som helst kender til Restancerne i det private Landbrugserhverv, forstaar jeg ikke, med hvilken Ret det ærede Medlem drog Sammenligninger med Restancetallet for Statshusmændene og vilde paastaa, at deres Stilling var daarligere underbygget end andres. Jeg synes, at naar man fremfører en saadan Paastand, maa man ogsaa have et lille Talmateriale. Ellers maa man erklære, man ikke har Forstand paa det, man taler om.

Første Næstformand (Pinstруп): Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen beklagede sig over den Selvsikkerhed, hvormed jeg optraadte. Ja, det ærede Medlem maa meget undskyldes, han kommer til at tage mig, som jeg nu en Gang er, jeg kan ikke godt laves om, og jeg tror heller

ikke, det ærede Medlem kan laves om. Det ærede Medlem sagde, at mine Udtalelser om de Restancer, der i Øjeblikket var løbet paa, var ganske forkerte. Nej, mine Udtalelser var ganske rigtige, men det ærede Medlem har misforstaaet dem. Det, jeg siger, er, at hvis disse Mennesker sidder i saadanne økonomiske Kaar, at de, i det Øjeblik Staten kræver Restancerne betalt, maa gaa fra deres Hjem, saa er alle Pengene tabt, for der er ikke nogen nye Brugere, der vil gaa ind og betale de Restancer, som disse Mennesker har paadraget sig. Det ærede Medlem kom med en Bemærkning, der var meget interessant. Han siger: Forholdet er netop det, at alle disse Restancer vil blive betalt. Men hvad i al Verden skal vi saa lovgive om paa dette Omraade? (Afbrydelse). Jo, det sagde det ærede Medlem her for et Øjeblik siden.

Til det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen vil jeg sige, at jeg betragter det som ganske haabløst at indlede en Diskussion med ham om private Landmænds Restancer, thi han ved jo intet om det. Jeg ved maaske noget mere om det, men jeg skal ikke indlade mig paa en Diskussion og spille det høje Tings Tid med dette, som aldeles ikke foreligger til Forhandling.

Landbrugsministeren (Bording): For at forebygge enhver Misforstaaelse vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Ulrich, at jeg har ikke sagt, at Amtskommissionerne ikke har overholdt Lovens Bestemmelser med Hensyn til at forlange, at Ansøgerne skal have de Midler, der omtales i Loven, naar de ønsker et Brug. Det, jeg har sagt, er, at under nedadgaende Konjunkturer, og hvis der indtraffer Uheld for de paagældende, vil det, saaledes som Forholdene nu en Gang ligger, i mange Tilfælde være overordentlig vanskeligt for dem at klare sig. Det er dette, der er Vidnesbyrd om i de mange Restancer. Jeg vil gerne tilføje, at naar jeg sagde, at en Ordning som denne ikke alene var til Fordel for Husmændene, men ogsaa for Staten, er det, fordi der her ikke er Tale om nogen Gavepolitik, men her er Tale om at gennemføre en mere praktisk Ordning for begge Parter, en Samfundspolitik i første Række.

Jeg forstaar ikke det ærede Medlems Bemærkning før om, at hvis der ikke foretages noget, og hvis man kræver Restancerne betalt, er Pengene alle sammen tabt. Vil det da betyde, at det ærede Medlem mener, at enten vil Staten tabe alle Pengene, eller ogsaa vil man jage Husmændene fra deres Ejendomme, eller begge disse Ting vil